

Ο άγιος Σπυρίδωνας συγχωρεί τον καραβοκύρη που του έλεγε ψέματα και τον έκλεβε

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:saint.gr

Κάποιος καραβοκύρης από την Τριμυθούντα είχε ανάγκη από χρήματα, για να εμπορευθεί. Πήγε λοιπόν στον άγιο Σπυρίδωνα, για να δανειστεί απ' αυτόν. Ο Άγιος, μαζί με τις άλλες αρετές που είχε, διακρινόταν και για τη λεπτότητά του και δεν ήθελε ποτέ να αρνηθεί να δανείσει χρήματα σε κάποιον, αν πράγματι τα είχε ανάγκη.

Έδωσε λοιπόν στον καραβοκύρη λίγα χρυσά νομίσματα, τα οποία τα κρατούσε για τις ανάγκες της Επισκοπής. Ο καραβοκύρης πήρε τα χρυσά νομίσματα και αφού έκανε το ταξίδι του και πήγε καλά το εμπόριο, γύρισε και πήγε πάλι να επισκεφθεί

τον Άγιο, για να του επιστρέψει το χρέος.

Ο Άγιος, χωρίς να εξετάσει τίποτε και χωρίς να μετρήσει τα χρήματα, όπως κάνουν συνήθως οι άνθρωποι, είπε στον караβοκύρη να τοποθετήσει τα χρήματα σ' εκείνο το κουτί, από το οποίο τα είχε πάρει πριν από καιρό.

Και τότε μεν ο караβοκύρης, επειδή σε-βάστηκε την αγαθότητα του Αγίου, κατέθεσε στο κουτί όσα χρυσά νομίσματα είχε δανειστεί, όπως του παρήγγειλε ο Άγιος. Και πάλι, όταν χρειάστηκε άλλη φορά χρήματα, πήρε από το κουτί, και ξανά, χωρίς να πονηρεύεται, τα κατέθετε. Αυτό συνέβη πολλές φορές, μέχρι που το πάθος της φιλαργυρίας και της δολιότητας κατέλαβε τον έμπορο και κυριεύθηκε από τη διάθεση της απάτης, της απιστίας και της πο-νηριάς απέναντι σ' εκείνον που του έδειξε τό-ση εμπιστοσύνη. Έτσι λοιπόν, ενώ τον είχε αφήσει ελεύθερο ο Άγιος να παίρνει όποτε χρειάζεται από το κουτί νομίσματα, αλλά να τα αντικαθιστά μόλις τα κερδίζει, αυτός μια φορά έκανε τάχα πως τοποθετεί τα χρήματα στο κουτί, αλλά δεν έβαλε μέσα τίποτε, μόνο το σφράγισε και έφυγε.

Τί συνέβη όμως; Αυτά τα χρήματα που άνηκαν στην Επισκοπή του Αγίου τα ξόδευσε χωρίς να κερδίσει τίποτε. Κι έτσι ήλθε πά-λι σε ανάγκη, πήρε τον προηγούμενο δρόμο και πήγε στον Άγιο. Του ζητούσε να τον δα-νεήσει για πολλοστή φορά και θα του τα έδι-νε πίσω, μόλις θα τα εξοικονομούσε. Από τον διορατικό όμως Άγιο δεν ξέφευγε η δολιότητα του εμπόρου. Με πραότητα, όπως συνή-θιζε ο άγιος Σπυρίδωνας, του υπέδειξε να πά-ει να πάρει χρήματα από το κουτί, όπως το είχε κάνει τόσες φορές.

Ο караβοκύρης, σαν να μην είχε πράξει τίποτε το απρεπές, πήγε να πάρει τα χρήματα, τα οποία είχε δήθεν τοποθετήσει στο κουτί. Κι αφού το άνοιξε και το βρήκε άδειο, όπως βέβαια το είχε αφήσει, το αναφέρει στον Άγιο, με τη σκέψη ότι έτσι θα τον ξεγελάσει να του δώσει άλλα χρήματα. Ο Άγιος τον συμβού-λεψε να ερευνήσει προσεκτικότερα, διότι, του είπε, από τότε που τα έβαλες εσύ μέσα, κανενός άλλου χέρια δεν τα έπιασαν. Και πάλι ο караβοκύρης προσποιόταν ότι ψάχνει. Ε-πειδή όμως δεν μπορούσε να βρει κάτι που ο ίδιος το είχε εξαφανίσει, έκανε τον ανήξερο και είπε υποκριτικά στον Άγιο ότι δεν βρήκε απολύτως τίποτε.

Τότε ο καλοκάγαθος και πράος εκείνος άνθρωπος, ο άγιος Σπυρίδωνας, του είπε: Αν, πραγματικά, αγαπητέ μου, τα είχες βάλει μέσα, θα μπορούσες εύκολα να τα βρεις, αν όμως τώρα ζητάς να πάρεις από μας αυτά που πήρες με τα χέρια σου, κατάλαβέ το ότι περιπαίζεις τον εαυτό σου και όχι εμάς.

Όταν το άκουσε αυτό ο караβοκύρης και επειδή δεν μπορούσε να υποφέρει τον έ-λεγχο της συνειδήσεώς του, έπεσε στα πόδια του Αγίου και του ζητούσε

συγνώμη. Ο Άγι-ος βέβαια τον είχε ήδη συγχωρήσει, πριν να του το ζητήσει αυτός, αλλά για να τον παι-δαγωγήσει και να οδηγήσει την ψυχή του στη μετάνοια τον χτύπησε με τη ράβδο της αλήθειας και της αγάπης. Τον συμβούλευσε δε, στο εξής, να μην επιθυμεί τα ξένα πράγματα, ούτε να λερώνει τη συνείδησή του με δολιότητες και ψεύδη. Διότι, πρόσθεσε, το αποτέ-λεσμα των πράξεων αυτών δεν φέρνει κανέ-να κέρδος, αλλά είναι πραγματική ζημιά γι' αυτόν που επιδίδεται σε τέτοιου είδους κα-ταστάσεις.

(«Το ψέμα και η δολιότητα», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2007, σ.71-74)